

Felsőkrisztina

XIX. évfolyam 3. szám

2015. ÚRNAPJA

Felső-krisztinavárosi Keresztelő Szent János Plébánia, 1124 Budapest, Apor Vilmos tér 9., telefon: 356-0089

Szentmisék rendje:

Hétköznapokon reggel 1/28 és este 6, órákor

Vásárnap reggel 1/28, 9, 1/211, 12, este 6 és 7 órákor

Hivatali órák:

Hétfőn, kedden, szerdán és pénteken

dél előtt 9–12, délután 1/25–1/26-ig

Nebézkes tavaszban, Krisztusi reménnyel

A tavasz mindig új reményt szül az emberek lelkébe. A természet megmutatja szépségét és kivirágzik az élet. Jézus feltámadt a halálból, elküldte a Szentlelket, nekünk adta az Eucharisziát és az Egyház közösségét, s Máriát, égi Édesanyánkat.

Ebben a sok ünnepben idén különös módon vehetünk részt, hiszen éppen a természet az, ami szerte a világban most ínséget és szenvedést is okoz. A természet hol gyönyörködtet, hol pusztít, de „Krisztus ugyanaz tegnap, ma és mindörökké” (zsid 13,8)! Ő szeret, s ez a „szeretet nem múlik el soha” (1Kor 13,8). Ő az, Aki a természet által táplál, életet ad, Aki „megvált minket a haláltól” (vö.: Jób 5,20) és „jóra fordítja a sorsunk” (vö.: Szof 2,7). A természet nehezen megismerhető, de Isten ki akarja nyilatkoztatni magát nekünk, mert a szeretet önközlő is. Ebben a változó világban Ő az, Aki állandóságot és biztonságot jelent számunkra. S ez egyáltalán nem kicsi ajándék!

Az elmúlt hónapokban a világunk számtalan szintjén és területén tapasztalhattuk, hogy mennyire inog a társadalom, a béke, a rend. Erkölcsi, ontológiai, biológiai és geológiai szinten is nagy csapás érte az emberiséget. Ebből az összeomlásból csak Isten segíthet ki minket, Aki a halálon is diadalmaskodik és „legyőzte a világot” (vö.: Jn 16,33). Most már a „bennünk lakó Lelke által sóhajtozunk Hozzá” (vö.: Róm 8,26), hogy „eljuthassunk Isten fiainak szabadságára” (Róm 8,21). A természet újraéledése megmutatja, hogy van értelme minden elvetett magnak, van értelme minden

meghozott áldozatnak. Hogy nincsen olyan tett, amelyben ne lenne ott a mustármag reménye”. Krisztus örömhíre abban áll, hogy minden veszély ellenére, Ő a Pásztor, Aki megkeresi az eltévedt bárányt, és vállára véve, hazaviszi. Mi is efelé a remény felé, a Hazánk felé haladunk.

Plébániánk életében is sok színes program, sok közös élmény és ünnep volt az elmúlt időben. Mert a közösség Isten ajándéka. Annak tagjaiból, „ha az egyiket öröm éri, a többi is örül vele” (vö.: 1Kor 12,26). *Márton atya idén húsz éve van plébániánkon, ötven éve áldozópap és két-féle kitüntetést is kapott: az állam és az Egyház részéről.* Ezáltal közösségünk is megtiszteltetésben részesült. Hálát adunk Istennek, ezekért az ajándékokért, hogy a földi munka is elnyeri jutalmát.

Az Eucharisztia ünnepe van, Úrnapja. Ez a szó hálaadást jelent. Most, minden nehézség, fájdalom és küzdelem ellenére felajánljuk Istennek a hálánkat az Életért, a Megváltásért és a Megszentelésért. Ezeket minden nehézségben is megadja nekünk. Kérjük, hogy legyen módunk résztvenni a Szent Áldozatban, hogy Általa „egy test, egy lélek legyünk Krisztusban, amint hivatásunk is egy reménységre szól” (vö.: Ef 4,4). Így minden áldozatunk, szenvedésünk értelmet nyer és a végső célunk felé vezet minket, és elmondhatjuk Szent Pállal együtt: „Isten nekem adott kegyelme szerint, mint bölcs építőmester, alapot vetettem; más pedig arra épít. De mindenki ügyeljen, hogyan épít rá.” (1Kor 3,10)

Miklós atya

Krónika

„Köszönöm, Uram, hogy szeretsz, mert egyedül Te alkotál engem, a Tied vagyok, a te képmásod.

Köszönöm, Istenem, hogy gyermeked vagyok, bármit is követtem el életemben, Te szeretsz engem.

Köszönöm, hogy terved van életemmel. Ámen.”

Tariczky Mária: *Hogyan tovább Jézusom?*

*

Köszönjük a most befejeződött tanév minden kegyelmét, melyet kaptunk, gyermekek, szülők, nagyszülők, tanárok. Köszönjük, hogy 32 gyermek járulhatott az idén elsőáldozáshoz. És köszönjük az elmúlt időszakban kapott sok-sok segítséget, kegyelmet.

*

Amint előző számunkban is írtuk, a bontási munkák után megkezdődött az építkezés kiviteli tervezése. Tervezőnk, **Müller Ferenc** jóvoltából az érdeklődők a helyszínen tekinthették meg az eddigi munka eredményét, és vetítéssel egybekötött tájékoztatást kaphattak a tervekről, s választ a felmerülő kérdésekre. Mindezekről **Erdő Péter bíboros úr** is tájékozódott, amikor személyesen látogatott el, hogy megnézzék az építkezés alakulását. A bejárás után tanácsokkal látott el bennünket.

*

Bár a környéken folyó útépitések miatt az idei húsvéti körmenet csak „nyúlfarknyi” volt, a nagyheti lelki gyakorlat, valamint a Szent Három Nap és a feltámadási liturgia méltó volt az ünnephez. Köszönet érte Márton és Miklós atyáknak, a Szkólának, ministránsainknak. Külön öröm, hogy híveink a szokásosnál is nagyobb számban vettek részt a szertartásokon.

*

Friss élmény az idei **plébániai zárandoklat**. **Miklós atya** vezetésével több, mint ötvenen zárandokoltunk el Márianosztrára a Pálosokhoz, Nagyborzsönybe és Zebegénybe. Imádkoztunk hazánkért, a magyarságért és megemlékeztünk a szegényteljes Trianonról.

(lásd még cikkünk)

*

Fájdalmunkra, ismét búcsúznunk kellett plébániánk egyik, sokunk által szeretett, aktív tagjától, **Szauer Tiborné Mártikától**. Évtizedeken át szolgálta egyházközségünket. Nem volt olyan feladat, tennivaló, gondoskodni való, ahol, amiben ő nem vett volna részt. A Jóisten súlyos betegséggel próbálta meg őt és férjét, Tibort, de mindketten hősiessé viselték a vállukra tett keresztet. Emlékezetünkben a mindig mosolygó, vidám Mártika él tovább. Nyugodjék békében.

*

A szomorúság mellett örömben is volt, és még lesz részünk a nyárba forduló tavasszal. Mint ismeretes, **Márton atya** februárban vehette át a „**Hít pajzsa**” kitüntetést a nehéz időkben való helytállásáért. Nem sokkal később sok évtizedes papi munkájának elismeréseként a Bíboros úr a Boldogságos Szűz Máriáról nevezett

Esztergom-mezei **címzetes apáti címet** adományozta neki. **Márton atya júniusban ünnepli pappá szentelésének 50. évfordulóját**, valamint, hogy immár húsz éve szolgál plébániánkon. **Aranymiséjét június 21-én, templomunk búcsúnapján mutatja be a fél 11 óras szentmisén**. Jöjjünk el minél többen hálát adni érte, és az Úr további áldását, kegyelmét kérve papi életére és közösségben együtt örülni vele.

*

Szeptemberben szeretnénk ismét megrendezni a plébániai napot, hasonlóan a két évvel ezelőtthez. Hogy ez a nap minél sikeresebb, és mindenki számára örömteli legyen, várjuk az ötleteket, és a jelentkezőket, akik szívesen részt vennének a szervezésben és a lebonyolításban. Jelentkezni és az ötleteket leadni írásban, a sekrestyében lehet. Írjuk rá: „**Plébániai nap**”.

*

Ugyancsak szeptemberben emlékezünk meg **Gál Ferenc professzor úrról**, aki ebben az évben lenne száz éves. Ebből az alkalomból ünnepélyes koszorúzást lesz emléktáblájánál.

*

„*Tudom Uram, hogy nem elég időnként segíteni embertársaimon, osztozni örömükben, bánatukban, hanem minden alkalmat be kell töltenem szeretettel, amit élém adsz. Segíts Uram, hogy ne temessem el az alkalmakat, hanem megragadjam azokat, és beteljesítsem akaratom szerint, erőm szerint.*”

Tariczky Mária: *Hogyan tovább Jézusom?*

Béres György

Erdő Péter bíboros úr plébánosunkat, Márton atyát, sok évtizedes papi munkássága elismeréseként a Boldogságos Szűz Máriáról nevezett Esztergom-mezei címzetes apáti címmel tüntette ki.

Az elismeréshez szívből gratulálunk!

Márton atya az apáti esküt templomunkban tette le a bíboros úr jelenlétében.

Márton atya a Hit pajzsa elismerésben részesült

Büszkeséggel tölt el valamennyiünket, hogy plébánosunk, **Márton atya** Parma fidei – Hit pajzsa díjban részesült február 21-én. Ezt a díjat a kommunizmus áldozatainak február 25-ei emléknapjához kapcsolódóan szokták átadni. A templomunkban tartott ünnepség résztvevőit **Spányi Antal** székesfehérvári megyéspüspök áldotta meg, **Erdő Péter** esztergom-budapesti érsek képviselőjében **Monostori László** irodaigazgató-helyettes, a kormány nevében **Soltész Miklós** államtitkár vett részt az ünnepségen.

A Parma fidei az életutat és az egyenes gerincet díjazza – fogalmazott ünnepi köszöntőjében **Kocsis Máté**, Budapest VIII. kerületének polgármestere. Az előző rendszer egyházellenessége ellenére sokan hűségesek maradtak hitükhöz és magyarságukhoz – tette hozzá, majd generációja tiszteletét tolmácsolta a Hit pajzsa díjazottjainak. A polgármester kiemelte a Józsefvárosban született Márton atya közösségépítő, emberhalászi szerepét.

A Parma fidei-díj kitüntetettjét templomunk másik lelkipásztora, **Bolberitz Pál** méltatta. Laudációjában elmondta: az 1942-ben született, 1965-ben pappá szentelt díjazott a rendszerváltás után felkeltette az egyházi vezetők figyelmét, így lehetett az **Országos Liturgikus Intézet főtitkára és a Regnum Marianum házfőnöke**, de a rendszerváltás előtt is figyelték, igaz akkor a pártállam megbízottai. Márton atya a huszadik század elején alapított Regnum Marianum tagja középiskolás kora óta. A regnumos papok összesen 72 évet töltöttek börtönben, mert nem voltak hajlandók lemondani az ifjúság neveléséről – mutatott rá a professzor. Ahogy a Regnum nem kötött kompromisszumot, úgy Márton atya sem. A Gyorskocsi utcai kihallgatáson nem tudták kiszedni belőle társai és a rábízott fiatalok nevét – tette hozzá. Márton atya a rendszerváltás után, 1989 és 1997 között a mozgalom vezetője, vagyis házfőnöke volt.

Plébánosunk a kitüntetést megköszönve hangsúlyozta, hogy nem érzi magát áldozatnak, hiszen nem töltött éveket börtönben, mint sok paptársa. Porszem volt a gépezet ellen – mondta,

– akkor is, amikor a józsefvárosi plébánián egy stencilgépet kellett elrejteni, vagy amikor a Gyorskocsi utcában meg kellett jelennie. Hálát ad Istennek azokért az évekért – tette hozzá. A kommunizmus idején tizenhét évig nem lehetett útlevele, de ez tette lehetővé, hogy felejthetetlen nyarakat töltsön a hazai hegységekben, fiatalok körében.

A díjátadáson közreműködött Kubik Anna színművész és templomunk énekkara.

Szerdahelyi Csongor

Besenyszögi vendégszolgálaton a 25 éves FeGE

Egyházközségünk ifjúsági gitáros kórusa március hetedikén, egy kedves meghívásnak eleget téve, nagybőjti áhítaton és szentmisén szolgált Besenyszögön.

Az idén – országos szinten csaknem egyedülálló módon – huszonöt éves jubileumát ünneplő **FeGE** elsősorban a fiatalok, a hitüket keresők és a könnyűzenei műfajok felé nyitott hívek körében végez kiemelten fontos pasztorációs munkát immár negyedszázada. A rendszeres vasárnapi szentmisén történő zenei szolgálat mellett alkalmanként áhítatokat és szertartásokat is kísérnek muzsikájukkal, híruk a hosszú évek alatt pedig messzire eljutott már. Ennek köszönhető a besenyszögi Vechiculum-Ház és Keresztelő Szent János születése plébániatemplom 2015. március 7-i meghívása egy délutáni nagybőjti áhítat és az azt követő szentmise zenei kíséretére.

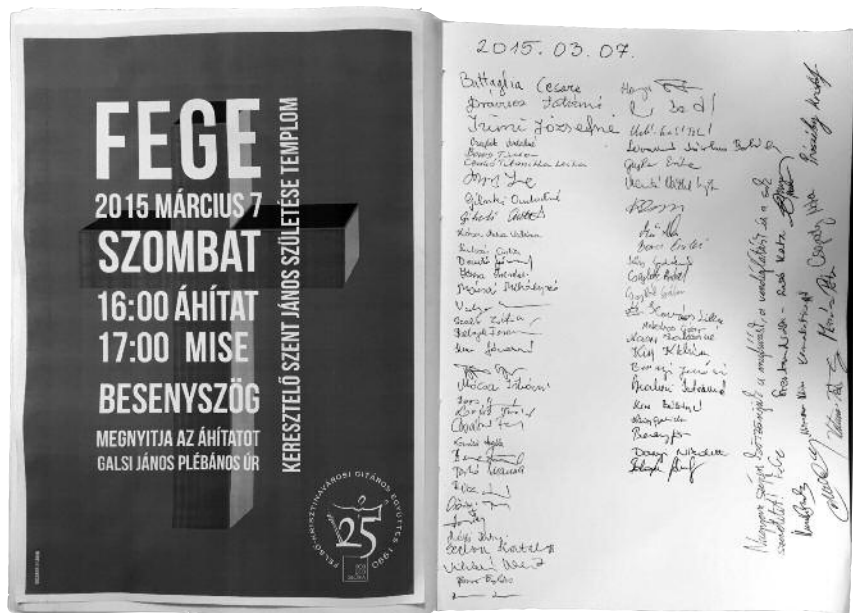
A **FeGE** túlnyomórészt gimnazistákból és egyetemistákból álló lelkes tagsága örömmel tett eleget a felkérésnek, melynek keretében a besenyszögi felnőttkórus tagjaival közösen is előadtak három dalt. Ennek próbája olyan remekül sikerült, hogy a misén további együtténeklésre is sor került.

A helyiek szívélyes fogadtatása nem csupán abban nyilvánult meg, hogy a templom teljesen megtelt az érdeklődő hívekkel és a Chiovini Ferenc Általános és

Középiskola tanulóival, hanem a házilag készített, fantasztikus ételkölteményekben is, melyekkel ebédre és vacsorára is vendégül látták a **FeGE** csapatát. Még a kórus „nagy öregjeiként” számon tartott, sokat látott tagok sem számítottak ilyen, minden apró részletre kiterjedő, szeretetteljes figyelemre, s készültek egy termosznai torokolajozó, forró teával, ami azonban már Besenyszögre használhatatlan állapotban jutott el. Márpedig tudható, hogy a zenésélet nem könnyű hangoló segédeszközök nélkül – a krízist viszont azonnal elhárította a fogadók gondosan, jó előre bekészített teája.

Lelkiekben termékenyre és hangulatában oldottra sikerült a vendégszereplés, a hívek ezúttal az áhítaton máskülönben nem megszokott módon tapsal jutalmazták az elhangzott dalokat, Mészáros Péternek a zenei blokkok között elhangzó szövegei pedig mindennapi életünkhöz aktívan kapcsolódva kiváló alapot adtak az elmélkedésre, továbbgondolkodásra. A legnagyobb elismerés pedig nyilvánvaló módon maga a tény, hogy a **FeGE** egy párnapos nyári egyházi fesztiválra és az adventi időszakra is meghívást kapott egy-egy újabb szolgálatra, immár régi, kedves ismerősként térve vissza Besenyszögre.

Dombai Dóra

Vendégkönyv

25 FEGE
@gmail.com

Mivel idén 25 éves a Felső-Krisztinavárosi Gitáros Együttes, azaz a **FEGE**, várjuk véleményeiteket, tapasztalaitokat, történeteiteket a fenti e-mail címmel!

Aktív vagy? Kérjük, küldjétek meg! Készen! Köszönjük szépen!

hogy a levél végén kifejezetten kérjék az "anonimitást"! :)

Kérjük, küldjétek meg! Készen! Köszönjük szépen!

Sajtory-Kiss esküvő

Keresztelő Szent János születése templom

Adventi áhítatot tartottunk

A Chiovini Ferenc emlékszobában

Csanády-Sajtory esküvő

Fáklyás keresztút

Képes krónika

Napkelte váró szentmise húsvét vasárnap az Uti Madonna kápolnánál

Esztergomi ministráns találkozó

Elsőáldozás

„Nevükön szólította jubait...és lett egy akol és egy nyáj „

Úgy látszik, idén kiemelkedő szerepet kapott plébániánk a környéken lakó hittanosok szemében.

Harminckét elsőáldozó gyermekünk volt. A jelentkezőkkel alig fértünk el az első szülői értekezleten a hittanteremben. Zavarban voltunk. És zavarban voltak a gyerekek is az első felkészítőnkön, mert a (legalább) 10 iskolából érkező és még korosztályban is eltérő korú gyerekek idegenként néztek egymásra.

Telt az idő. Voltak felkészítők, volt lelkinap és zarándoklat. Ezek - Isten hihetetlen ajándékeként - mindig napsütéses időben voltak, és gazdag alkalmakat adtak lelki feltöltődésre, játékokra és ismerkedésre. És voltak még a vasárnapok, a Templom, ahol a gyerekek már észrevették, hogy a korábban ismeretlen arcokhoz nevek és emlékek tartoznak.

Na, és a hitoktatók? Négyen terelgettük a több felől

érkező gyerekeinket. (Miklós atya, Enikő néni, Gabi néni, Kriszta néni). Levelezgettünk, telefonálgattunk és ismerkedtünk a szüleikkel. Végül pedig Miklós atya vizsgáztatott! Idén nem volt egyetlen hittanos sem, aki nem készült volna fel alaposan, legfeljebb a helyzet adta zavar és izgalom okozott néha lassulást.

Nagyon szépen, egyszerűen és örömben jutottunk el a szentségekhez. A gyóntató atyák szeretetben segítették át a gyermekeket első gyónásaikon. Hatalmas kövek zuhanását lehetett hallani.

Az ünnepen már nyugodt, boldog és felszabadult gyerekek álltak Miklós atya előtt az első nagy találkozáshoz. Megérkeztek.

Imádkozzunk értük, hogy mindenkor merítsenek erőt életükben a szentségekből!

Oláh Enikő

Elsőáldozóink 2015-ben

Balássy Zalán, Baráth Dávid, Barta Gábor, Barta Zsombor, Bartha László, Csala Benedek, Csala Döröttya, Csalló Lili, Dunay Emma, Farkas Fanni, Gödry Balázs, Horváth Luca, Hrehuss Ágost, Hrehuss Máté, Kis Evelin Klára, Major Katrin, Major Nadin, Pattantyús-Szabó Johanna, Pleck Viktória, Rohály Mihály, Siklósi Krisztián, Sipos Botond, Soós Anna, Svastits Attila, Svastits Krisztina, Szaplóczay Péter, Szócska Árnika, Thuránszky Anna, Varga Márk, Varga Tiara, Veér Dorottya, Végh Sára.

TAVASZI ZARÁNDOK UTUNK

2015. május 30-ára hirdette meg Márton atya egyházközségünk tavaszi zárandoklatát Dunakanyar úti céllal. Gyönyörű szép, napsütéses reggelen indultunk el Miklós atya vezetésével ötvenhatan, autóbusszal.

Nagyon hasznosak ezek a kirándulások, ugyanis nem csak szép tájakat, műemlékeket látunk, hanem lelki élményeket is nyújt, ezen kívül plébániánk közösségét is építi, közelebb kerülünk egymáshoz, jobban megismerjük egymást.

Útvonalunk:

Budapest – Márianosztra – Nagybörsöny – Zebegény – Budapest volt. Az utunk első állomása Márianosztra. Itt a pálos kegytemplomban Miklós atya szentmisét mutatott be, majd egy pálos szerzetes, András atya ismertette a magyar alapítású pálos rend történetét és a kegytemplom építészeti, műemléki, művészeti kincseit. A XIII. század közepén Boldog Özséb esztergomi kanonok lemondva a kanonoki javadalmairól a pilisi remeték közé költözött. Egy látomás alapján összegyűjtötte a remetéket és szerzetesrenddé szervezte őket. Özséb halála után 38 évvel a Szent-szék 1308-ban ismerte el Első Remete Szent Pál Rendjét, a pálosokat. 1352-ben Nagy Lajos magyar király a Börsönyben lévő „Nozthre” birtokát a pálos rendnek adományozta. A templomot 1382-ben a király jelenlétében szentelték fel. Ekkor innen indult 16 pálos szerzetes a Boldogságos Szűz Mária ikonjával a czestochowai pálos kolostort megalapítani. A török hódoltság után újjáépítették és kibővítették a templomot, amelyet 1729-ben szenteltek fel. 1786-ban a „felvilágosult” uralkodó, II. József betiltotta a pálos rend működését. (Ezért vált szükségessé, hogy a rend megmentése érdekében a lengyel tartomány önálló legyen. Így menekült meg, hűségesen megtartva magyar gyökereit a Lengyel nemzet megmara-

dásának szimbólumává is vált és számunkra is megmentette a rendet.)

Csak 1989-ben a kommunista diktatúra bukása után kapták vissza a pálosok a templomukat, amely 2012-ben Bazilika Minor címet kapott. A templom csodálatos barokk berendezését az 1700-as évek első évtizedeiben a pálos szerzetesek készítették: 8 barokk oltárt és 67 angyalt faragtak ki. A templom kincsei közül kiemelkedik a Boldogságos Szűz Mária nosztrai kegyképe, amelyet Laszkary Ciprián pálos szerzetes festett 1711-ben, és 1984-ben került a főoltárra. A kegykép előtt igen sok csodás gyógyulás és imameghallgatás történt.

Megköszöntük András atyának az idegenvezetést és folytattuk utunkat Nagybörsönybe. Az éhes zárandokok útja először nem az étterembe vezetett, hanem a község nevezetességeit a műemlék templomokat kerestük fel. A falu határán kívül emelkedik a magyar vidék egyik legszebb és legrégebbi temploma, a Szent István templom. A román stílusú templomot a XIII. században építették, majd 1632-ben kőfallal vették körül. A román építészet szép emléke a templom hajójának déli oldali kapuja, és a szentélyen körülfutó kőpárkány, amelynek ívsorát egyszerűen megmunkált férfifejek díszítik. Látogatásunk napja Szent István ünnepre esett: e napon emlékezett meg Anyaszentegyházunk „Szent István király ereklyéinek átviteléről”, a Szent Jobbról. Erre emlékezve elénekeltük a „Boldogasszony Anyánk” és az „Isten, hazánkért térdelünk” kezdetű énekeket. Nagybörsöny másik látnivalója a torony nélküli, egyhajós gótikus templom, az un. Bányász templom, amelyet az itt élő bányászok a XV. sz. első évtizedeiben emeltek. Akkoriban aranyat és ezüstöt is bányásztak a környéken, ez gazdaggá tette a települést. A bejárat fölött most is látható az 1417-ből származó

bányász jelvény. A templom mai érdekességei: egy hordozható kis orgona, egy művészi kialakítású régi cserépkályha, és egy kiállító vitrin, amelyben régi miseruhák, kelyhek és bányász szerszámok vannak elhelyezve. Végül a Vízi-malmot látogattuk meg, amely egy XIX. sz.-i nyeregtetős kétszintes épületben látható: alul a felülcsapott vízi kerék, felül a hengerszékek és tisztítóberendezések helyezkednek el. Az éhes zárandokok a sok látnivaló után végre eljutottak az étterembe is, ahol finom falatokkal sikerült csillapítani éhségüket.

Immár jóllakottan értünk utunk utolsó állomásába: a festői fekvésű Zebegénybe. Az üdülő település híres templomát egy idős atya mutatta be. A korábbi templom helyén 1908-1910-ben épült fel a Kós Károly által erdélyi népművészeti elemeket is felhasználva tervezett szecessziós templom, amelyet Körösfői Kriesch Aladár freskói díszítenek. Ezután felsétáltunk a Trianon-emlékműhöz, ahonnan nagyon szép kilátás nyílt. E hely alkalmat adott nekünk arra, hogy elgondolkozzunk sorsunkról, hazánk múltjáról, jelenéről, s vajon mi vár ránk és utódainkra?

A helyi nevezetességek közül még említésre méltó a termékeiről messzeföldön híres Rétes bolt. Meglátogattuk, sajnos zárás előtt értünk oda, így csak a szerencsésebb útitársaink részesültek a helyi rétes különlegességekben. Ezután hazafelé vettük az útirányt.

A buszon hálát adtunk a Szűz Anyánknak a szép napért, a sok élményért és elimádkoztuk a májusi litániát. Végül itt mondunk köszönetet Miklós atyának és a plébániánknak a jól sikerült zárandokutunk megszervezésért, és a sok szép lelki élményért!

Arató Csabáné Marika

Zarándoklat, ahogy én láttam

(egy család beszámolója)

Nagyon tetszett a Szent István templom! Például hogy csak az egyik oldalon voltak ablakok. De csak az volt a baj, hogy túl kicsi volt. Tetszett a hordozható orgona is. A kilátó is nagyon jó volt, jó hogy láttuk a Dunát és a templomot. Sajnos, mire a faluba értünk, a rétes elfogyott. Az egész zarándoklat mégis csak jó volt!

Tóth Domonkos

Zarándokolni:

kiszakadni a megszokottból, eltávolodni a napi kötelezettségektől, elengedni a hétköznapi rutinját.

Találkozni évszázadok művészetével: látni a Szent István templomot Nagybörzsönyben, a márianosztrai pálos templomot, s a hazai szecesszió neves alkotását Zebegegyben. A román stílus letisztultsága, a barokk színpadi pompája, a szecesszió népművészeti forrásai, Isten és ember kapcsolatának megannyi kifejezése.

Találkozni a táj varázsával: látni a Dunát, a folyót körbeölelő élénk színű erdős hegyeket, érezni a napsütést.

Találkozni egy-egy beszélgetéssel keresztül olyasmivel, ami engem is

érint, s ami a másikkal összeköt.

Zarándokolni: közelebb jutni Isten teremtett világához.

Tóth Zoltánné

Három településre látogattunk el az út során: *Márianosztra, Nagybörzsöny és Zebegegy templomait* csodáltuk meg. Három teljesen különböző falu, templom, stílus, történet.

A *márianosztrai pálos templom* egybeépülve áll a most börtönként működő rendházzal. Kívül szögese-drót, belül rácsos ablakok.

A *nagybörzsönyi Szent István templom* a XIII. század óta áll és a mai napig élő hittel töltik meg a falubeliek, kirándulók, táborozók.

A *zebegegyi Havas Boldogasszony-plébániatemplom* a magyar szecesszió páratlan gyöngyszeme, az egyetlen ilyen katolikus templom.

Három személy:

Boldog Özséb, aki az 1200 évek közepén csodálatos látomásban részesült: egy éjjel, ima közben az erdő mélyén sok apró lángot pillantott meg. A lángocskák egymás felé tartottak, s végül tüzes fénynyalábbá olvadtak össze. A különös tünemény

égi jel, figyelmeztetés, hogy egyesítse a szétszórtan élő remetéket. Belátta, hogy ő egyedül kevés, önmagában semmi, szükséges az összefogás.

László Gábor (Pater) aki regnumi atyaként vállalta a vidéki plébánosok „remeteéletét”, messze a kultúrától, távol a barátaitól. Mégis Nagybörzsöny lelkigyakorlatok központjává vált, sokan zarándokoltak ide hozzá. Talán 30 éve jártam itt Nála, halkan beszélt, csüngtünk minden szaván.

Kós Károly, aki fiatal építésként (25 évesen) 1908-ban adta be pályázatát a zebegegyi templom tervére, mely a rákövetkező évben meg is épült! A templom átadására mégsem jött el, ki tudja, mi dúlt karakán erdélyi szívében?

Három falu, templom, személy. Három különböző történet: 800 éve, 100 éve, 30 éve.

A Börzsönyben jelen van a hit.

Tóth Zoltán

Ismerd meg! a Rózsák terén

2015. februárjának utolsó napján újabb templomot, illetve templomokat ismertünk meg. Szombat délelőtt, egy kissé hűvös késő téli napon talákoztunk a Rózsák terei Árpád-házi Szent Erzsébet templom kertjében a többiekkel.

A zsúfolt belvárosi bérházak között, csend és nyugalom szigeteként meghúzódó római katolikus plébániatemplom imponánsan emelkedik a házak fölé. A templom története végigkíséri a város modernkori történetét 1893. júliusától napjainkig. A római katolikus plébániatemplom elődjének számító ma görög katolikus templom jó testvérként húzódik meg a régi zárda épület és a óvónőképző társaságában.

A Szent Erzsébet templom méretei imponánsak, Schömmer Ferenc tervei alapján gótikai elemekkel, kor modernkori elemeivel díszítve épült. Az alapzat

helyenként a 2 méter vastagságot is eléri, míg a tornyok alatt a 3 méter vastag. A falazat sajtolt téglá borítású, a fiatornyok, és a párkányok faragott kőből készültek. A 76 méter magas tornyok között elhelyezkedő orgona karzat klasszikus elrendezésű, szépségük a kivitelezés művészi

aprólékoságában rejlik. Mindkét toronyban található óra, melyek elmés szerkezetét Sowinszky József készítette. (A szerkezettel biztosították a két óramű összehangolt járását.)

Büszkén jelenthetjük, hogy most is feljutottunk a harangtoronyba, köszönhetőn Cseh Zoltán atyának! A toronyban volt szerencsénk közvetlen közelről megtapasztalni a harang hangjának tisztaságát, erejét. :)

A látogatásunk második állomását a római katolikus templom szomszédságában található görög katolikus templom jelentette. A római katolikus templom építésével párhuzamosan fejlődött, alakult a Rózsák terén a görög katolikus templom hitközsége. 1898. június 30-án a Fővárosi Tanács kegyurasága alá fogadta a görög katolikus egyházközséget, vállalva ezzel annak anyagi támogatását is. Mivel ez a 400 főt befogadni képes templom a római katolikusok számára kicsi volt, és mellette már épült a Steindl Imre által tervezett Szent Erzsébet plébániatemplom, a görög katolikusok bizakodtak, hogy megkapják a templom használati jogát. Ebben az időben lett a Szegényház térből is Rózsák tere.

A mai görög katolikus templom egyik (modern) érdekessége, hogy egy fel nem robbant bombát rejteget. A II. világháborúban a templom komoly sérüléseket szenvedett. Ezeket a sérüléseket kijavították egy kivétellel, mely a Magyarok Nagyasszonya kép mögött található fel nem robbant bomba emlékét őrzi. Ez mementóként idézi a végigélt pusztulást, borzalmat, s azt a bizonyosságot, mely szerint a Magyarok Nagyasszonya valóban védelmet jelent nekünk.

Takács-Váry család

Rózsák tere a toronyból

A gyönyörű görögkatolikus templom

Májusban Kőbányán, a Szent László templomban járt az Ismerd+

Gergely Zsuzsi emlékére

„ A legszebb emlék a szeretet, melyet mások szívében hagyunk magunk után”

Cicero)

Zsuzsit a Karitás csoportban ismertük meg. Mikor 20 – 25 éve odakerültünk, ő már akkor aktív tag volt. Úgy segített, úgy tette, amit kellett, hogy szinte észre sem vettük, de mindig, mindenütt ott volt, ahol a szükség kívánta. Minden érdekelte, kiváltképp az emberek sorsa, de nem a kíváncsiság, hanem a tapintatos segíteni akarás vezette. Egyformán tudta megszólítani a Déli-pályaudvari aluljáró koldusát, de a „nagy” embereket is, ha az Idősek klubjába hívta meg őket.

Sokat mesélhetnének az Idősek otthonának lakói, akikhez évtizedeken át járt, s vitte a maga sült pogácsát és a jókedvét, melytől hangosak lettek a szomorúan csendes folyosók.

Csodálatos humorérzéke nagy betegségében sem hagyta el. Kórházi élményeit, baleseteit, melyekből egyre többet kellett megélnie, hihetetlen humorérzéssel kezelte.

Mindig volt ideje együttérzőn meghallgatni a másik embert, tapintatosan őszinte, segítőkész, szeretetteljesen emberi volt a szó nemes értelmében.

Bölcs nyugalma, segítő tanácsai, vidám anekdotái nagyon fognak hiányozni.

Zsuzsikánk!

Köszönjük a jó Istennek, hogy hosszú ideig velünk lehettél, teljen sok öröme Benned Odaát!

Füredi Kati

Karitás-beszámoló

A tanév végéhez, az év végi hálaadáshoz közeledve szeretnék néhány gondolatot csoportunk munkájával kapcsolatban is rögzíteni.

Elsősorban hálát kell adnunk a Jó Istennek, hogy nemcsak feladataink száma, csoportunk létszáma is gyarapodott, 4 új tagot üdvözölhettünk körünkben ebben az évben. Külön köszönjük Miklós atya buzdításait!

Köszönjük a kedves testvéreknek folyamatos támogatásukat, a sok adományt, amelyek segítségével sok örömet szerezhettünk, a szükségét szenvedők gondjait enyhíthettük.

Mivel sokkal több adományt kapunk, mint amit közösségünkön belül ki tudunk adni, ezért a többletet rendszeresen vidéki, sok rászoruló támogató plébániáknak továbbítjuk.

A raktárba leadott adományokkal kapcsolatban azonban néhány gyakorlati kérésünk is volna:

- Csak tiszta, tovább ajándékozásra alkalmas ruhaneműt, cipőt adjanak le. Nincs lehetőségünk tisztításra, javításra. Segít minket, ha a cipőket összekötve, párosítva adják le, elkerülve, hogy fél pár cipő érkezzen a raktárba.

- Műszaki cikkek leadásakor kérjük, hogy csak használható, működőképes készülékeket adjanak le, hiányzó alkatrészek, csatlakozó zsinórok beszerzésére nincs módunk.

- Tekintettel arra, hogy mi, karitásosok már nem az ifjú nemzedékhez tartozunk, előfordul, hogy fel sem ismerjük, hogy mire való a leadott műszaki berendezés, így nem is tudjuk, kinek a figyelmébe ajánljuk, kinek adható tovább. Segít, ha egy egyszerű leírást tesznek az adomány mellé!

- Gyakori kérdés, bútor felajánlást el tudunk-e fogadni. Sajnos, a raktár mérete erre nem ad lehetőséget, a szállítást sem tudjuk megoldani. Ezért két lehetőséget tudunk ajánlani.

Közösségen belül is tudnak segíteni, ha a Tereferé-listára teszik felajánlásukat, így az adományozótól közvetlenül a fogadó családhoz kerülhet a bútor, hűtő, mosógép, ...stb.

Akinek nincs internet hozzáférése, szívesen segíték a felajánlás közzétételében.

Ha ezen az úton nem sikerült gazdát találni a feleslegessé vált bútornak, akkor a Szent Erzsébet Karitás

Központnak is lehet telefonálni. Ők nagy raktárral rendelkeznek, és el is mennek a nagyobb darabokért.

Tel: 351-1977, címük: 1067 Bp. Hunyadi tér 3. ½ em.

- Rendszeresen keresnek nálunk felnőtt betegek részére pelenkát, ezért a bontott csomagokat is szívesen fogadjuk.

- Raktárunkban több gyógyászati segédeszköz is van. Amennyiben a közösségen belül nem merül fel igény a kerekesszékre, kerek járókeretre, a helyszűke miatt

továbbadjuk olyan intézménynek, ahol hasznát veszik.

- Csoportunk a hagyománynak megfelelően nyári szünetet tart június 15 – augusztus 25. között. Ebben az időszakban nem lesz kedden délelőttönként ügyelet és a ruharaktár sem lesz szerdánként nyitva. Kérjük, hogy ebben az időszakban ne hozzanak a plébániára ruha csomagokat. Szeptember 1-től ismét rendelkezésre állunk.

Molnár Zsuzsa

*Szeretettel hívjuk és várjuk a kedves testvéreket
Márton atya aranymiséjére
június 21-én, vasárnap a 10:30-as szentmisére
Ünnepi szónok: Kozma Imre atya*

MEGHÍVÓ

Szeretettel várunk minden kedves érdeklődőt
a templomunk búcsúja, és plébánosunk,
Györgydeák Márton atya aranymiséjének előestéje alkalmából rendezendő
egyházzenei áhítatunkra,

melynek időpontja: **2015. június 20. szombat,**
helyszíne: a **Felső-Krisztinavárosi Keresztelő Szent János templom**
(1124 Apor Vilmos tér 9.)

Az esti 18 órai szentmisén, illetve az azt követő egyházzenei áhítaton **Vörös Boglárkának,**
Scholánk másodkarnagyának művei hangzanak el.

MŰSOR

Missa Semplice

előadja: *Jezsuita Ifjúsági Kórus*
közreműködik: *Kállay Ágnes* - cselló
vezényel: *Ruthner Judith*

Evangélium

előadja: *plébániánk Scholája*
vezényel: *Vörös Boglárka*

Missa Latina

előadja: *Vass Lajos Kórus*
vezényel: *Fügedi-Bárd Judit*

Stabat Mater

előadja: *plébániánk Scholája*
vezényel: *Tőkés Tünde*

Gondolataim Apor Vilmos püspökről

Május 23-án az esti szentmisén, Boldog Apor Vilmos püspök liturgikus emléknapján, ünnepelni jöttünk össze. Erre az alkalomra készülődve, visszaszálltak gondolataim, hogyan is kerültem kapcsolatba a szentéletű egyházfővel. Ott kell kezdenem, hogy 40 éve lakom a Törpe utcában, ami a Lékai János teret kötötte össze akkor és még sokáig a Kiss János altábornagy utcával. Semmit sem tudtam Apor Vilmosról.

Tudtam, hogy azon a helyen, ahol akkor többféle épületrész állt, valaha templomot akart építeni az egyház. Ebben előbb a háború, aztán a politika akadályozta meg. Mivel az altemplom a 40-es évek elején megépült, a hatalmas beton alapra fodrászat, bútorüzlet, szórakoztató központ települt. Az előbbieket fokozatosan egy mulató részeivé váltak, amit végül HullyGully néven egy híres sportolónk Növényi Norbert működtette.

Mi a környékbeliek bűntanyának tartottuk, éjszánkánként az ablakaink alatt hangos fiatalok duhajkodtak az ablakot sem tudtunk nyitva tartani miattuk. De nemcsak hang ártalom ért minket lakókként is és plébániai közösségként is, hanem fény ártalom is, mert utálattal vettük tudomásul, hogy fényszóróik templomunk meghittségét súlyosan sértették.

Szóval nagy ellenszenv élt bennünk egy egész intézmény ellen. Aki akkor még nem élt, gondolja el, hogy milyen lehetett az esti szentmise, Húsvéti liturgia hangos rockzene és fényszórók mellett.

Majd elkövetkezett 1989. Sok minden megváltozott. Előbb rendszabályok léptek életbe működésükkel kapcsolatban, például hangszigetelést kellett létrehozniuk (ennek elemeit bontáskor láthattuk is), majd korlátozták a nyitvatartást.

S akkor egyszer csak új nevet kapott a tér, s elkezdünk ismerkedni a névadóval: Báró Apor Vilmos püspök nevével. Egyre többet tudtunk meg róla, és egy emléke-

zetes ünnepség alkalmával szobrot állítottak neki.

A szórakozóhely pedig bezárt! Úgy éltük meg sokan, - mennyien elmentek már közülük az égi hazába! - hogy a vértanú püspök nem csak a palástja mögé bújó nőket mentette meg, hanem tőlünk is elűzte a bűntanyát. Csodaként éltük meg, hogy végre az Ő segítségével, megszabadultunk a HullyGully-tól. Csend lett a környéken, a fény sem zavarta már a körmenetet. Hálát adtunk Istennek, és szeretettel álltuk körül halála emléknapján április 2-án a szobrot, amely Őt ábrázolta. Sok szép ünnepségen vettünk részt és gondolom az én korosztályomból sokan szívünkbe zártuk Apor Vilmos alakját. Imádkoztunk Boldoggáavatásáért, és kértük segítségét plébániánk nehézségeinek megoldásában. Különösen akkor, amikor lehetőség nyílt az épület megvásárlására: az engedély és a pénz előteremtése stb. nem volt egyszerű. Mekkora öröm volt, amikor sikerült! El sem tudja képzelni, aki nem élte meg.

És 1997 november 9-én a boldoggá avatás is megtörtént! Ekkor már ismerősünk és barátunk volt a püspök, és ettől az időtől kezdve még többet kértem és kérem a mai napig a közbejárását. Azóta évente kétszer álljuk körbe a szobrát hol többen, hol kevesebben, de aki ott van, örömmel és szeretettel gondol a püspökre és az egész történetre, amit most felvázoltam.

Ezzel a hálás örömmel vettem részt az emlékmisén, melyet Márton atya celebrált. Úgy éreztem, hogy többen kellene, hogy legyünk s talán több lehetne a lelkesedés a közösségben, de remélem a hamu alatt ég még a parázs, és fellobban olykor-olykor, és a mostani ifjúság is kapcsoltsa tud kerülni Apor Vilmos püspökkel, akinek példájáról szépen szólt Márton atya, s akinek miséjén gazdag gondolatokkal könyörögtünk Istennek hazánkért, ifjúságunkért, a világban igazságosságért és vallás-szabadságért.

Muhi Zsuzsa

Tavaszi cserkész-portya

Idén csapatunk tavaszi portyáját Pilisszentlászlón tartotta. Bevallom, évek óta meg-megfogott a vágy, hogy benézzek ebbe a kis faluba, mely Visegrádra menet pontban fél úton fekszik az erdő közepén, mikor már negyed órája száguldasz az autóddal a hegy kacskaringós útjain és még legalább ugyanennyi ideig fogsz kifele menet is. Így idén különösen boldog voltam, hogy közelebről is szem-

ügyre vehetem. A szervezők egy Waldorf iskolába szervezték a szállást, ami már önmagában élmény volt! Azonban az igazi kihívás a másnapban rejlett, ahol az akadálypályán mentek végig a cserkészek, miközben különféle keletről érkező idegenekkel ismerkedhettek meg, mint például a kigyóbűvölővel!

Muszáj még megemlítenem, hogy mi sem írja le jobban a kedves falu

hangulatát, mint az utcán palacsintát áruló kisfiú képe :)

KMS

Keresztények a világban

ókori beszámoló a keresztényekről

A keresztényeket nem különbözteti meg a többi embertől sem a táj, sem a nyelv, sem az életmód. Nem laknak ugyanis külön városokban, nem beszélnek valami szokatlan nyelven, nincs semmi különcködő életmódjuk. Tanításukat nem okoskodásból vagy kíváncsi emberek izgágaságából merítették, és semmi emberi bölcselkedésre sem esküsznek, mint sokan mások.

Ott laknak a görögök és barbárok városaiban, ahogyan kinek-kinek a sorsa megszabta. Öltözködésben, táplálkozásban a lakosság szokásaihoz alkalmazkodnak, de más szempontból egy csodálatos és mindenki számára hihetetlennek látszó életmódot folytatnak. Saját szülőhazájukban úgy élnek, mint jövevények; mindenben részt vesznek, mint polgárok; mindent eltérnek, mint idegenek; minden idegen táj a hazájuk, és minden haza idegen föld nekik. Házasságot kötnek, mint mások; gyermekeik születnek, de nem dobják ki magzataikat. Közös az asztaluk, de az ágyuk nem.

Testben vannak, de nem a test szerint élnek. A földön élnek, de hazájuk az égben van. A fennálló törvényeknek engedelmeskednek, de életmódjuk felülmúlja a törvényt. Mindenkit szeretnek, őket azonban mindenki üldözi. Nem is ismerik, és mégis elítélik őket, megölik őket, de életre támadnak. Koldusszegények, és mégis sokakat gazdagítanak; mindenben hiányt szenvednek, mégis mindenben bővelkednek. Megszégyenítik őket, és a szégyenben éri őket a dicsőség; rágalmaik visszahullnak amazokra. Megrágalmazzák őket, és épp a rágalmak közt éri őket a dicsőség. Hírnevüket megtépázzák, de fényesen bebizonyul igaz életük. Szidalmazzák őket, és ők áldással felelnek erre. Megvetik őket, de ők tiszteletet

adnak mindenkinek. Jót tesznek, és mégis mint gonoszokkal bánnak velük. Ha kínozzák őket, örülnek, és mintha életre támadnának. A zsidók úgy hadakoznak ellenük, mintha pogányok volnának; a pogányok is üldözik őket, de maguk a támadóik sem tudják, hogy miért bántják őket.

Egyszóval: ami a testben a lélek, azok a keresztények a világban. A lélek jelen van a test minden tagjában, a keresztények is ott vannak a világ városaiban. A lélek ott lakozik a testben, de mégsem a testből való; a keresztények is itt vannak a világban, de ők sem e világból valók. A láthatatlan lélek a látható testben van; a világban élő keresztények is láthatók, de vallásosságuk láthatatlan. A test haraggal és harccal támad a lélek ellen, mert akadályozza élvezeteiben, pedig semmi jogtalanság nem esett rajta; a világ is gyűlöli a keresztényeket, mert ők visszautasítják élvezeteit, holott a világot nem sértették meg.

A lélek szereti az őt gyűlölő testet és tagjait; a keresztények is szeretik üldözőiket. A lélek be van zárva a testbe, de ő tartja össze az egész testet; a keresztények is úgy vannak a világban, mintha börtönben volnának, de mégis ők tartják össze a világot. A halhatatlan lélek mulandó hajlékban lakozik; a keresztények is e mulandó világban zarándokolnak a mennyei örökkévalóságra várva. A lélek jobba lesz, ha étellel és itallal nem kényeztetik el; a keresztények is folyton gyarapodnak, noha nap nap után üldözik őket. Isten olyan fontos őrhelyre állította őket, ahonnan nem szabad elmenekülniük.

*A Diognétoszhoz írt levélből
(Nn. 5-6: Funk 1, 317-321)*

2015. június 20-án, 9.00-tól, a plébánia kertjében, ismét

Szent Sebestyén Íjászverseny lesz.

Nevezni lehet

kezdő és haladó kategóriában, gyermek és felnőtt korosztályban.

A versenyre mindenkit szeretettel várunk!

Elsősorban a hagyományos magyar íjakat részesítjük előnyben,
de természetesen mással is lehet indulni.

Akinek nincs íja, annak kölcsönbe adunk!

Anyakönyv**2015. március-május****Az Egyház új tagjai:**

Kiáczi Mária
 Csala Benedek Mihály
 Csala Dorottya Zorka Anna
 Szerdahelyi Benedek
 Gerencsér Lena Helena
 Varga Laura
 Szerdahelyi Hanna
 Zádor Zsombor Gábor
 Becze Péter Zsombor Attila
 Kasza Nándor Mihály
 Szoldatits Miksa Fülöp
 Szoldatits Elza Veronika
 Kiss Tamás
 Kovács Mór Márton

Házasságot kötöttek:

Czinder Balázs - Biró Krisztina
Kevin Nejedly - Dr. Frank Mónika
Tyerjánszky Dániel - Riba Julia Anna

Akiktől búcsúzunk:

Török Zoltán János (63) Hackenmüllerné Török Katalin (65)
 Ettingshausen Miklós (82) Sztareczky Mária (76)
 Pőcze Dénesné (84) Gergely Ákosné (86)
 Leichter László (69) Fehér Gusztáv (79)
 Szabó Antalné (89) Dr. Várgedő Aladárné (87)
 Dr. Sáringer Józsefné (70) Jámbor Gézáni (80)
 Takács Lajosné (74) Eczeti Jánosné (82)
 Pribula Mária (99) Rókuz Józsefné (87)
 Borbola Jánosné (96) Dr. Szentgyörgyi András (72)
 Vesztig Vendelné (81) Bányai Bálintné (88)
 Kenyeres Gabriella (62) Fehérváry József László (68)
 Sárvári Imréné (87) Kauser Alajosné (81)
 Gyapjas Margit (91) Kolozsi Andrásné (83)
 Villesek Gézáni (90) Huznek István András (86)
 Pollner Jenőné (81) Mihálydi László György (56)
 Tari Béláné (98) Varga Gyuláné (91)
 Héjj László Józsefné (89) Szauer Tiborné (80)
 Dr. Szentesi Péter (86) Üveges Lajosné (81)
 Kazáry Zsuzsanna (70) Dr. Kosztin Árpád (94)
 Gergely Csaba (74) Bereczky Pál (80)

A Felső-krisztinavárosi Keresztelő Szent János Plébánia közösségének lapja
 Megjelenik évente ötször: adventre, nagyböjtre, húsvétra, Te Deumra és Veni Sanctéra
 XIX. évfolyam, 3. szám 2015. Úrnapja

Szerkesztik: Molnár Miklós atya, Lukács Krisztina, Muhi András, Honti András, Máriáss Mihály
 felsokrisztina@felsokrisztina.net – www.felsokrisztina.net

Az újság ingyenes, előállítási költsége példányonként 50Ft. Kérjük a kedves híveket,
 amennyiben tehetik, támogassák a lap további megjelenését. Köszönjük.